

บทที่ 6

การวิเคราะห์

ประสิทธิภาพสื่อสารในการแสดงตลกจากวิธีด้นบทการแสดงสดของวงโปงลางสะออน ตอน เดอะโชว์ มาสโกสะออน

วิธีด้นบทการแสดงสดของวงโปงลางสะออน ตอน เดอะโชว์ มาสโกสะออน

วิธีดีคอนเสิร์ตโปงลางสะออน ตอน เดอะโชว์ มาสโกสะออน เป็นวิธีด้นบทการแสดงคอนเสิร์ตใหญ่ครั้งที่สองของวงโปงลางสะออน ซึ่งเปิดการแสดง 2 รอบ คือ วันที่ 27-28 ตุลาคม 2549 ณ เอ็กซิบีชันฮอลล์ 1 อิมแพคเมืองทองธานี ประกอบด้วยวิธีดีจำนวน 3 แผ่น โดยมีลำดับการนำเสนอ ดังนี้

1. Interlude logo RS, PCL.
2. คำเตือนเรื่องลิขสิทธิ์วิธีดี
3. โฆษณาโหลดเพลงรอสายของค่าย Rsiam
4. เมนูบอกเนื้อหารวิธีดีแผ่นที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย โชว์ขบวนกลองยาว, โชว์เดี่ยวโปงลาง, โชว์เป่าแคน, เพลงโปงลางสะออน, โชว์คำกลอน และแนะนำนักดนตรี
5. กราฟฟิกชื่อคอนเสิร์ต และภาพอี๊ด, ลาล่า, ลูลู่
6. เนื้อหาการแสดง (จบแผ่นที่ 1)
7. เมนูบอกเนื้อหารวิธีดีแผ่นที่ 2 ซึ่งประกอบด้วย เพลงสิ่งที่หายไป, เทพธิดาพยากรณ์, ค้นหาผู้กล้า, โชว์แข็งโซ่มัดแดง, เพลงไอ้หนุ่มตึกๆ และตามหาไห
8. เนื้อหาการแสดง (จบแผ่นที่ 2)
9. เมนูบอกเนื้อหารวิธีดีแผ่นที่ 3 ซึ่งประกอบด้วย โปงลางคาเฟ่, โชว์เด็ก, เพลงเจียมตัว, โชว์แข็งนางไห, ปริศนาคำทาย และ we are the สะออน
10. เนื้อหาการแสดง
11. เบื้องหลังการแสดงคอนเสิร์ต

เนื้อหาการแสดง

เนื้อหาการแสดงจะเริ่มต้นด้วยการแสดงโชว์ศิลปะวัฒนธรรม โดยเป็นการโชว์แห่ขบวนกลองยาว เมื่อโชว์ได้ระยะหนึ่งขบวนกลองยาวแตกกระเจิง ด้วยการบุกของหน่วยคอมมานโด ที่เข้ามาบุกยึดพื้นที่ จากนั้นตัดเข้า VTR อี๊ด, ลาล่าและลูลู่อ่านประกาศล้อเลียนคณะปฏิวัติ จบแล้วตัดเข้าในคอนเสิร์ตเป็นฉากที่อี๊ดแต่งตัวเลียนแบบทหาร ยืนบนรถที่บรรทุกถังยางมะตอย ออกมาโบก

ไม้โบกมือ รับผิดชอบต่อประชาชน จากนั้นอี๊ดถอดชุดทหารออกเป็นประจำของอี๊ด แล้วโชว์เดี่ยวไปกลาง โชว์เป่าแคน และร้องเพลงเรอทักรักเธอ พอจบแล้วทักทายผู้ชมและเล่นมุก แทรกด้วยการปรากฏตัวของนักแสดงใหม่คือจีจี้ หญิงรูปร่างอ้วนกลมออกมาร้องเพลงขโมยซีน จนอี๊ดต้องไล่เข้าไป จากนั้นลาล่าและลูลู่ตัวจริงออกมาปรากฏตัว ทั้งสามคนร้องเพลงไปกลางสะออน เสร็จแล้วทั้งสามเล่นมุกโชว์บุคลิกของตนเองและเรื่องล้อเพทะระปนกัน จากนั้นเป็นมุกตลกจากการแนะนำนักดนตรีในวง

ต่อจากนั้นเป็นการโปรยเรื่องว่าจะแสดงโชว์ดีดีไห้โดยโอ้และอ้อย แต่ไห้กลับหายไป ซึ่งเป็นที่มาของการผจญภัยตามหาไห้ โดยใช้การทำนายของเทพธิดาพยากรณ์ ซึ่งทายว่าไห้ไปอยู่ที่กรุงเทพ จึงต้องคัดเลือกคนในวงออกไปตามหา สุดท้ายได้ตัวแทนไปคือ ลาล่า ลูลู่และอี๊ด เดินทางเข้ากรุงเทพโดยมาพบไห้อยู่ที่คาเฟ่แห่งหนึ่ง จึงต้องทำงานเพื่อแลกกับการได้ไห้คืน จนสุดท้ายเมื่อได้ไห้คืนมา ยังพบปริศนาคำทำนายที่ไห้ออกมาเป็นส่วนผสมของการทำปลาร้า ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของคนอีสาน จากนั้นตัดเข้าการแสดงปิด เป็นการร้องเพลงรวมในเพลง we are the สะออน เพื่อแสดงความชื่นชม ยินดีในวัฒนธรรมแบบชาวอีสานของตน

จากการวิเคราะห์วีซีดีชุดเดอะโชว์ มาสโก สะออน นี้ การแสดงบนเวที ถือเป็นตัวบทที่ต้องการสื่อสารสู่ผู้ชม โดยผู้วิจัยพบว่า จะพบตัวบทที่เกิดขึ้นรอบๆ ตัวบทหลัก ซึ่งถือเป็นปรสิตรการสื่อสารในการแสดงตลกในวีซีดีชุดนี้ ผู้วิจัยพบว่า ลักษณะปรสิตรในการแสดงตลก แบ่งเป็น 2 ระดับคือ

1. ปรสิตรการสื่อสารในระดับเนื้อหาการแสดง หรือ ภายในตัวบท (Endoparasite)
2. ปรสิตรการสื่อสารในระดับการนำเสนอวีซีดี หรือ ภายนอกตัวบท (Ectoparasite)

ส่วนที่ 1 ปรสิตรการสื่อสารในระดับเนื้อหาการแสดง หรือ ภายในตัวบท (Endoparasite)

ผู้วิจัยพบว่า ปรสิตรการสื่อสารที่พบในการแสดงตลกของไปกลางสะออน ตอน เดอะ โชว์ มาสโก สะออน จำแนกได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. ปรสิตรที่เกิดจากการใช้วัจนภาษา
2. ปรสิตรที่เกิดจากการใช้อวัจนภาษา
3. ปรสิตรที่เกิดจากการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาร่วมกัน

โดยทั้ง 3 ประเภท มีรายละเอียดดังนี้

1. ประสิทธิภาพที่เกิดจากวัจนภาษา (Paralanguage or Para Verbal Communication)

ผู้วิจัยพบว่าในการแสดงตลกของโปงลางสะออนตอน เดอะ โชว์ มาสโก สะออน นั้น ยังคงพบประสิทธิภาพสื่อสารที่เกิดจากการใช้เสียงพูด และการใช้เทคนิคการเปล่งเสียงในลักษณะต่างๆ ได้แก่ การดัดแปลงเสียง รวมไปถึงท่วงทำนองของเสียง ในแบบที่ใกล้เคียงกับตอนไลฟ์ อิน บางกอก เนื่องจากบุคลิกของนักแสดงหลัก เช่น ลาล่า ลูลู่ ยังคงเป็นเช่นเดิม อย่างไรก็ตามในครั้งนี้มีรูปแบบที่แตกต่างกันบ้างเล็กน้อย ด้วยการใช้น้ำเสียงที่มุ่งให้เกิดความตลกขบขันมากขึ้น โดยทำประติบอยครั้งขึ้น และทำในระดับที่มากขึ้น และยังเพิ่มตัวแสดงเสริม คือ จี๊จี้ ที่มีการทำประติบอยเพิ่มขึ้นมาอีกด้วย

ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่แล้วว่า ประสิทธิภาพจากวัจนภาษานั้น มีโอกาสเกิดร่วมกับประสิทธิภาพจากอวัจนภาษาได้เสมอ เนื่องจากตามปกติแล้ว การสื่อสารมักจะประกอบไปด้วยการใช้วัจนภาษา คู่กับอวัจนภาษาอยู่อย่างแนบเนียน ซึ่งในส่วนประสิทธิภาพที่เกิดจากการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาร่วมกันนั้น ผู้วิจัยจะขออธิบายไว้ในหัวข้อที่ 3 ต่อไป

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่า ในระดับของประสิทธิภาพจากวัจนภาษาเพียงอย่างเดียว พบลักษณะของประติบอย ดังนี้

1.1 การดัดแปลงเสียง (Speech Modification)

1.1.1 การดัดแปลงเสียงให้มีลักษณะเหมือนคนพูดไม่ชัด ในการแสดงของโปงลางสะออน ตอน เดอะ โชว์ มาสโก สะออนนั้น ลูลู่จะยังคงถูกวางตัวให้แสดงบทบาทเป็นสาวพม่าอพยพ ซึ่งจะแสดงออกโดยการดัดแปลงเสียงเพื่อเลียนแบบชาวพม่า ซึ่งพูดภาษาไทยไม่ชัด ดังนั้นตัวบทหลัก หรือเจ้าบ้าน (Host) ของประติบอยนี้ คือ การพูดภาษาไทยเช่นเดิม โดยลักษณะการพูดไม่ชัด เช่น ออกเสียงแบบไม่มีตัวสะกด การออกเสียง เช่น /ร/,/ช/ และเสียงสระได้ไม่ชัดเจนของลูลู่ นั้นมีลักษณะเป็นบุคลิกประจำตัวจึงต้องออกเสียงในลักษณะนี้ตั้งแต่ต้นจนจบการแสดง เช่นเดียวกับตอนที่ไลฟ์ อิน บางกอก การพูดไม่ชัดของลูลู่ อาจสร้างความตลกในระยะแรกๆของการแสดง ในกรณีที่ผู้ชมไม่ทราบมาก่อนว่าลูลู่พูดไม่ชัดหรือไม่เคยชมการแสดงของโปงลางสะออนมาก่อน แต่พอชมการแสดงไปสักระยะหนึ่ง ประติบอยประเภทการดัดแปลงเสียงลักษณะนี้ อาจไม่สร้างความรู้สึกตลก เพราะผู้ฟังเกิดความคุ้นชินจึงไม่รู้สึกผิดปกติ ผู้วิจัยสังเกตว่าในตอน เดอะ โชว์ มาสโก สะออนนี้ ลูลู่มีกำลังใจทำเสียงพูดไม่ชัดให้เด่นชัดขึ้น ด้วยการเน้นเสียง และใช้จังหวะซ้ำกว่าปกติ ต่างจากตอนแรกที่จะเน้นเฉพาะบางประโยคที่สำคัญเท่านั้น จึงทำให้เห็นประสิทธิภาพจากการพูดไม่ชัดของลูลู่ได้ชัดเจนขึ้น ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 6.1-6.9

สถานการณ์ 6.1 : อึดต่อว่า ลูลู่ ลาล่า เรื่องการแต่งหน้า

ลาล่า, ลูลู่ : ไอ่ยย....

ลูลู่ : เค้าเข้าใจแล้ว

ลาล่า : เออ

อึด : อืม... กูถามจริงๆ เอะ จะแต่งหน้าทำไม ใส่หมวกเนี่ย

ลูลู่ : แล้วใครบอกให้แต่หละ ฮะ

อึด : ไปๆ ไปโชว์ได้แล้ว... ไอ่ยย... ใส่ไอ้หมวกแล้วมาแต่งหน้าทำไมวะ

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 101)

สถานการณ์ 6.2 : ลูลู่ พูดเรื่องการแต่งตัวที่เปลี่ยนไป

อึด : วันนี้ลูลู่ ลาล่าก็ทักทายท่านผู้ชมไปแล้วนะครับ อย่างที่เรียนวันนี้การแต่งกายก็เปลี่ยนไป ดูเปรี้ยวขึ้นมากๆ

ลูลู่ : เซะซีมัยคะพี่ขา

ลาล่า : ดูอีกทีหนูนึกว่านกกแก้วนะเนี่ย

อึด : เดี่ยวนะครับ อ่า... น้องลูลู่ทำไมตอนนี้เป็นสีเงินหมดเลยละครับ ทำไมน้องลูลู่ถึงชอบสีเงินหละคะ

ลูลู่ : ที่ลูลู่ขอสีเงอเพราะเงอ จะได้ไหลมาเทมาคะ

อึด : ของลาล่าเนี่ยจะเป็นสีทอง ทำไมลาล่าถึงชอบทองหละครับ

ลาล่า : ที่ลาล่าไลค์โกลด์อะเหรอคะ เพราะว่าทองอะคะมันมีค่า ราคาทองก็แพงขึ้นแพงขึ้นอย่างเนี่ยอะค่า

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 102)

สถานการณ์ 6.3 : ลูลู่ เล่นมุขใบ้หวย เรื่อง กบกระโดดน้ำ

อึด : คิดจะเล่นหวยต้องเล่นให้ลึกลับนะครับ ต้องเข้าไปถึงของเค้า

ลูลู่ : ลูลู่คิดว่า งวดต่อไปเนี่ย มันต้องเป็นหนี้สองสามแน่เลยพี่

อึด : หนูฝันเห็นอะไรคะ

ลูลู่ : ฝาเห็นโกะกะได้น้ำฮะ

ลาล่า : มันจะเป็นหนึ่งสองสามได้ไงคะพี่

ลูลู่ : ดูดีๆนะ ก่อที่มันจะกะได้น้ำฮะ มันทำอย่าง

ลูลู่ทำท่ากบเตรียมจะกระโดด

- ลูลู่ : หนี.....สอ.....ล่า
 อี้ด : ฮ่าๆๆๆ..งฝันเห็นกบกระโดดน้ำเป็นหนึ่งในสองสาม
 ลูลู่ : ใครจะนับห้าโหะจะแปะ พี่นี่โง่จิหาเลยนะ ใครจะนำข้างหลังมาขึ้นข้างหน้า เค้า
ก็ต้องเลียลำดับสิ เคนเลียบ้างมั๊ยคะหะหะ หัวก็ล้านนะ..ฮ่าๆๆลื้อเล่น
 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 103)

สถานการณ์ 6.4 : ลูลู่ เล่นมุกโจ๊กกลอน

- อี้ด : เอาละ ลูลู่มีกลอนกับเค้าบ้างมั๊ยเนี่ย คนข้างๆอะ รัฐภูมิอะ คู่แฝดพี่มา
 ลูลู่ : มีคะ รอแป๊นนะ พี่ พี่ เค้ามีกลอนมาฝากตัวเองด้วยแหละ
 ลาล่า : เอาเด็ดๆเลยนะ
 อี้ด : อืออือ...เฮ้า สามสี่ ฮ่าๆๆๆ
 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 104)

สถานการณ์ 6.5 : ลูลู่ เล่นมุกจีบฟิล์ม

- ลูลู่ : อะลื้อเล่น...พี่รักใคร่คนลูไม่ว่า
 อี้ด,ลาล่า: อ้าว.....
 ลูลู่ : จะผ่านใครก็คราลูไม่สน
 อี้ด,ลาล่า: โ้ว.....
 ลูลู่ : พี่เชิดชูใครๆลูจะทน
 อี้ด,ลาล่า: โ้ว.....
 ลูลู่ : ขอเปใคระพี่แค่นี้พอ
 อี้ด,ลาล่า: โ้ว.....
 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 105)

สถานการณ์ 6.6 : ลูลู่ ล้อชื่อแม่คนในวง

- ลูลู่ : ฮ่าๆๆๆลูกตาน้อย ลูกยายโห ลูกตาเขี่ย ลูกยัยเกี้ย
 ลาล่า : แหม...ลูกยายหนอมก็
 อี้ด : ฮ่าๆๆๆ คุณผู้ชมครับก็วันนี้ แม่ลูลู่มา ขออนุญาต แม่ลูลู่ นั่งอยู่ตรงไหนครับ
ยายหนอมครับ มามั้ยครับ
 ลูลู่ : แม่โย๊ะมือชื่อลูๆหน่อ

อิด : ไหนครับ แม่ๆ
 ลูลู่ : บะพี อยู่ไกลอย่างนี้แหละพี
 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 106)

สถานการณ์ 6.7 : ลูลู่ เรียกให้แมยกมื่อ

ลูลู่ : แม่ฮะ กรรณา โย๊ะมื่อให้ลูลู่เออะฮะ
 อิด : ไหนเนี่ย ผมไม่เห็นเลย
 ลูลู่ : อยากเออะมัยที่วีเนี่ย โอว...จะได้หน้าบานๆกะเค้าหน่อ จะได้หน้าบานๆเหมือน
พีอิดเนี่ย
 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 107)

สถานการณ์ 6.8 : ลูลู่ ร้องเพลงจำเลยรัก

ลูลู่ : จะแค้เคือโกโทฉันเีย ฉันทำอะไรให้เธอเคืองโก ปักป่าฉันเป็นวัวควายของคุณ
นี้หรือพอนะบุญ แท้จี้คือโคบ้า
 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 108)

สถานการณ์ 6.9 : ลูลู่ ต่อบว่าแดนเซอร์

แดนเซอร์เดินกลับหลังเวทีอิดไปห้ามไว้แต่ไม่ทัน
 อิด : แค้ชื่อก็หวงเนอะ
 ลูลู่ : ถานเียก็ไม่ได้ แค้ชื่อก็หวงเนอะ สัวก็ไม่สัว อย่าเงี้ย ดูลูลู่โคเดียวกัพอแล้ว ทั้ง
สวย ทั้งเซะซี
 อิด : เฮ้า มันยังไม่จบอีกเหรวะเนี่ย
 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 109)

ดังที่กล่าวไว้ในเบื้องต้น คือ เมื่อลูลู่พูดไม่ชัดไปตลอดทั้งเรื่อง ในระยะหลังผู้ชมอาจไม่รู้สึกลดจากการที่ลูลู่พูดไม่ชัด เพราะไม่รู้สึกละเอียดอะไร ดังนั้นความตลกที่เกิดจากปรสิตประเภทดัดแปลงเสียงให้พูดไม่ชัดในการแสดงของโปงลาง จะเกิดจากการพูดไม่ชัดนั้น อยู่ในบริบทความกำกวมของภาษา ทำให้กลายเป็นคำหยาบ หรือสร้างความเข้าใจผิดว่าเป็นคำอื่น และมีการแก้มุกกลับเพื่อเฉลย โดยในตอนนี้ พบปรสิตการพูดไม่ชัด ที่ทำให้เกิดความกำกวมหรือคำหยาบ มากกว่าตอนไลฟ์ อิน บางกอก ได้แก่

● **ประสิดจากการดัดแปลงเสียงพูดไม่ชัดทำให้เกิดความกำกวมของภาษา**

ความกำกวมของภาษาทำให้เกิดความหยาบคาย เช่น หิวออกเสียงเป็นหี, อี้มออกเสียงเป็นฮี้(ใกล้เคียงกับหี), มดดำ ออกเสียงเป็นโมะดำ, มดแดง ออกเสียงเป็นโมะแดง, ปึก ออกเสียงเป็น ปี้ ซึ่งภาษาอีสานแปลว่าอวัยวะเพศหญิง และตรงหมด ออกเสียงเป็นโตโหมะ(ใกล้เคียงกับโหมะ) ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 6.10- 6.15

สถานการณ์ 6.10 : ลูลู่ ด่าฮี้เรื่องรูปร่างหน้าตา(หิวออกเสียงเป็นหี)

ลูลู่ : ฮ่าๆๆๆ โง่จิหาเลย เรือสมมุกก็เชื่อ น่าสงสาเนอะ เกิดมาช่างอาภัพ พุงก็โล ปากก็เหม็น ไม่รู้ว้เวลาที่เข้าจะทำไม

ฮี้ : เข้า...มึงอย่าพูดไม่ชัดนะ เวลาหิวเข้าทำยังง

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 110)

สถานการณ์ 6.11 : ลูลู่ ต่อดว่าลาล่า ว่าร้องเพลงที่มีแต่เสียงฮี้ (ฮี้มออกเสียงเป็นฮี้ใกล้เคียงกับหี)

ลูลู่ : ฮี้จะไรจะมาเยอะเยอะขนาดนี้ฮี้ ฮี้ได้ฮี้ดี เสียเวลล้าเวลา ฮี้ต่อเลย

ฮี้ : ฮี้ย...เขาพูดว่าฮี้ม

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 111)

สถานการณ์ 6.12 : ฮี้ด ลูลู่ ตามหาไข่มดแดง แต่เจอมดดำ(มดดำ ออกเสียงเป็นโมะดำ)

คนแต่งชุดไข่มดดำตกลงมาจากต้นไม้

ฮี้ด : มึงตัวอะไรวะหนะ หันเร็วๆ ฮ่าๆๆๆ โห้วพาวเวอร์เหลือเกิน ไ้ห้อหมก

ไปถามมันชินะ ตัวอะไรวะ

ลาล่า : ประทานโทษคะ ตัวอะไรคะ

มดดำ : มดดำ

ฮี้ด : อย่าไปใกล้มัน

ลูลู่ : โมะดำ

ฮี้ด : ไม่ใช่ อย่าพูด เรามาหาไข่มดแดงนะ อย่าเข้าไปใกล้เลย ไม่ดี เดี่ยวโดนแจ

ปร้อๆๆๆ น่าก้ว

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 112)

สถานการณ์ 6.13 : อี๊ด ลูลู่ ช่วยกันสอยไข่มดแดง(มดแดง ออกเสียงเป็นโมะแดง)

อี๊ด : พี่จะเหยียดันนี้เอง ลูลู่ละกัน ลูลู่ ลูลู่

ลูลู่ : เพื่อจะได้ไข่มดแดง

จิจี้และเควินตกลงมา เสื้อผ้าหลุดร่วง

อี๊ด : กูวาละ ทำไม้ตันไม้มันไหว ชอบของแปลกนะ

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 113)

สถานการณ์ 6.14 : ลูลู่ เรียกว่าปิ๊ก(ปิ๊ก ออกเสียงเป็น ปี้ ซึ่งภาษาอีสานแปลว่าอวัยวะเพศหญิง)

ลูลู่ : มาเลยพี่มา แค่นี้ก็ตีไม่ได้

ทีมงานเอาพิณมาให้ลูลู่

ลูลู่ : เอาปี้มา เอาปี้มา

อี๊ด : เขาเรียกปิ๊ก ป ปลา สระอิ ก ไก่ หรือ ค ควายไม่รู้ ปิ๊ก พุดไม่ชัดอย่าพุดเลย เนี่ย
ดู ตี้ตีด ตี้ตีด ตี้

ลูลู่ : ตี้ตีด ตี้ตีด ตี้ตีด ตี้ตีด

อี๊ด : เอาเลยคะ

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 114)

สถานการณ์ 6.15 : ลูลู่ พุดเรื่องยี่นตรง(ตรงหมด ออกเสียงเป็นโตโหมะซึ่งใกล้เคียงกับโมะ)

แดนเซอร์ออกมาเต้นท่อนสุดท้าย

อี๊ด : ป้าด หนึ่งศุนย์หนึ่ง หนึ่ง หนึ่ง หนึ่ง อ้าวเค้ายี่นตรงกันหมดนี่มาแอนอยู่คนเดียว

ลูลู่ : เค้ายี่นโตโหมะนะ

อี๊ด : ตรงหมด

ลูลู่ : โตโหมะ

อี๊ด : อะ โตโหมะ ก็โตโหมะ

ลูลู่ : ฮี้ย..ตรงหมดก็ตรงหมด

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 115)

นอกจากนี้ ความกำกวมของภาษาทำให้เกิดความเข้าใจผิด เช่น ร้อยหนึ่ง ออกเสียงเป็น ล้อหนึ่ง, ช่วย ออกเสียงเป็นชัว และซุ่มซ่า ออกเสียงเป็นซู่ซ่า ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 6.16-6.18

สถานการณ์ 6.16 : ลูลู่ ลาล่า เล่นมุกกับท๊อป กับอ๊อด (ร้อยหนึ่ง ออกเสียงเป็นลื้อนึ่ง)

ลูลู่ : ได้ยี่สิบห้า ฮ่าๆๆๆ ได้แต่สี่เจี๊ยง

อ๊อด : มันยังไม่สนุกเว้ย

ลูลู่ : ออกมาก่อนขำขำขำขำเมื่อกี้ได้แค่ยี่สิบห้าเองเธอ พวกหนูออกมาแป๊ะเดียว ได้ตั้ง
ลื้อนึ่งแหงนะ

อ๊อด : ได้ลื้อเดียวแล้วจะซี้ยังงี้

ลูลู่ : เดี่ยวออกไป พี่เค้าก็ให้อีกสล้อ สล้อ ซี้กะบ้าได้ด้วย พี่ได้แค่ยี่สิบห้าเอง

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 120)

สถานการณ์ 6.17 : ลูลู่ อาศัยช่วยตามหาไห(ช่วย ออกเสียงเป็นซั่ว)

อ๊อด : โอ้ อ้อยไปหาไป ไปหา เข้าไปหาเลย เดี่ยวค่อยออกมาใหม่ละ

ลูลู่ : เอาจี๊ดกว่าพี่ เดี่ยวลูลู่จะลาล่าจะซั่วหาอีกแรงนึ่ง แล้วลูลู่ก็อยากให้พี่ๆทั้งฮอลล์
อะ ซั่วด้วยพี่อ๊อดก็ต้องซั่ว ลาล่าก็ต้องซั่ว ทุกคนในฮอลล์นี้ซั่วโหมะ

ภาพคนดูหัวเราะ ประมมือ กรีด

อ๊อด : มึงซั่วคนเดียวหอะ ช่วยไม่ใช่ซั่ว

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 121)

สถานการณ์ 6.18 : ลูลู่ ต่อบว่า อ้อยเรื่องซุ่มซำม(ซุ่มซำ ออกเสียงเป็นซู่ซำ)

อ๊อด : เอ้า เหลือคนเดียว เธอมันใจครับ เธอสยายผม เวลาเดินไปไหนมาไหน แดน
เซอร์เดิน แบบไปชนแก้วอ๊

อ๊อด : ระวังชน มึงซุ่มซุ่นสร้างจ้วงวะนั้น

ลูลู่ : ไม่สวยแล้วยังจะซู่ซำอีก

อ๊อด : ก็ดีแล้ว ซู่ซำ

ลูลู่ : ซู่ซำนะ

อ๊อด : ก็ซู่ซำไง

ลูลู่ : ฮึ้ย...ซุ่มซำม

อ๊อด : ซุ่มซำมเต็มหน้าเลย ไปแล้วน้องอ้อย

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 122)

1.1.2 การดัดแปลงเสียงให้มีลักษณะคล้ายคำในภาษาต่างๆ

ผู้วิจัยพบว่าในการแสดงตอนเดอะโซว์มากโกสะออน ยังคงพบปรสติดจากการดัดแปลงเสียงจำนวนมาก ที่ใช้วิธีการดัดแปลงเสียงคำให้มีสำเนียงคล้ายเสียงในภาษาต่างๆ ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน โดยแท้ที่จริงแล้วเสียงที่เปล่งออกมานั้น เป็นคำที่ไม่มีมีความหมาย

● การดัดแปลงเสียงให้มีลักษณะคล้ายคำในภาษาอังกฤษ ได้แก่

ส่วนใหญ่แล้วการดัดแปลงเสียงให้เป็นภาษาอังกฤษจะเป็นปรสติดที่เกิดจากลาล่า เนื่องจากบุคลิกของลาล่านั้น ต้องแสดงเป็นสาวอินเตอร์ ที่พูดไทยคำอังกฤษคำ ความตลกอยู่ที่การหาคำแปลกๆที่ออกเสียงคล้ายภาษาอังกฤษมาพูด โดยทำให้เกิดความสงสัยว่าสิ่งที่พูดหมายความว่าอย่างไร แล้วจะมีอีกคนหนึ่งมาตบมุกให้ โดยแปลเป็นภาษาไทย ซึ่งเป็นคำแปลที่ทุกคนคาดไม่ถึง เป็นการเล่นกับกลไกของเรื่องที่ไม่น่าเป็นไปได้ ซึ่งในตอนนี้มีการใช้มุกซ้ำกับตอนแล้ว คือ มุกบอกชื่อบ้านเกิดว่าชื่อจิสซิส ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 6.19

สถานการณ์ 6.19 : ลาล่า แนะนำบ้านเกิด

อีด : เอ้า แล้วบ้านเธออยู่ไหน

ลาล่า : จิสซิส

อีด : จิสซิส

ลาล่า : เย่

อีด : จิสซิส

ลาล่า : เย่

อีด : อะไร จิสซิส

ลูลู : ซัยภูมิอะเหรอ

อีด : โอ้ว....ในเมืองเอ๊ย

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 201)

● การดัดแปลงเสียงให้มีลักษณะคล้ายภาษาจีน

ในตอนเดอะโซว์ มาสโกสะออนนั้น มีการดัดแปลงเสียงหรือสำเนียง ให้มีลักษณะคล้ายกับคำภาษาจีนในตอนที่อีดแสดงความสามารถในการร้องเพลงจีน ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 6.20

สถานการณ์ 6.20 : อีตร้องเพลงสำเนียงคล้ายภาษาจีน

อีต : เพลงจีนครับ เสียงโหวตครับนี้

พงษ์เป่าโหวต

อีต : ซิงเซิงมีมี จ่ายตงเซียวตงเซียงตงซ่ายซื่อ โจวซี้ต่าซี้ต่าเซียวซื่อ จ่ายปู้ตา ซังซี้วา
โตยงเสี่ยวซื่อ ซี้ซังมีมี ซัยโสเสียงลงไวยมงเหวินมี หงกิงหงกิง หงกี้หงกี้ ฟิงไค ไว
โฮไว ไห้ยไห้มิงไห ฟิงกิงฟิงกิง ฟิงกี้ฟิงไค ไวโฮไว ไหสิ่งโน ไหสิ่งหงอมงโก ไหสิ่งโม
สิ่งโมม่งตี หงอเม็ง เต็งเล็งๆเง็งๆโหวงไค เห้ยฮี้ตี้ด้อมอิ่ง ตงเซียง หงเสียงกิง
แฮมเบอร์เกอร์

เสียงคนดูหัวเราะ กร๊าด

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 202)

1.1.3 การบีบเสียงขึ้นจมูกเป็นเสียงนาสิก

ในตอนนี้ พบเทคนิคการบีบเสียงให้ขึ้นจมูก (Nasalization) ซึ่งถือเป็นประติบัติที่เกิดจากการดัดแปลงเสียงประเภทหนึ่ง ที่เพิ่มขึ้นมาจากตอนที่แล้ว ในที่นี้ตัวบทหลัก หรือเจ้าบ้าน (Host) ของประติบัตินี้ คือ การร้องเพลงด้วยเสียงขึ้นจมูกของลิเตีย แต่ใช้เทคนิคการทำประติบัติ ด้วยการบิดเบือน (parody) โดยทำในระดับที่มากกว่าและใช้วิธีบีบจมูกแทนการออกเสียงนาสิกด้วยอวัยวะในการออกเสียงคือปากและจมูก ซึ่งการใช้มือบีบจมูกแทนนั้นทำให้เกิดเสียงอู้อี้มากกว่าปกติ จึงทำให้เกิดความตลกขบขันขึ้น ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 6.21

สถานการณ์ 6.21 : ลาล่าให้โaimาช่วยบีบจมูกร้องเพลง

ลาล่า : ทำไมไม่รับซั๊กที

อีต : ลาล่าเสียงลิเตียต้องขึ้นจมูกสิคะ เสียงนาสิกเนีย

ลาล่า : อ้อ...จั้นลาล่าขอใช้ตัวช่วยคะ

อีต : คุณได้สิทธิ์นั้นเดี๋ยวนี น้องโaimาคาม่อน

โaimาบีบจมูกให้ลาล่า

ลาล่า : โอเคี ทำไมไม่รับซั๊กที ทำไมไม่รับซั๊กที ออย่าปลออยให้ร้ออย่าง...ไ้วย... ออย่าบอก
นะว่าไป กิงลัมต้าม่าอะ ฮีม ปลาร้าหึ่งเลย

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 301)

1.1.4 การดัดแปลงเสียงให้มีลักษณะแปลก ๆ ซึ่งไม่สามารถบอกความหมายหรือระบุได้ว่าเป็นการเลียนแบบเสียงใด ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 6.22

สถานการณ์ 6.22 : อัดสอนเควินตีกลอง

ลาล่า : ไม่ใช่อะคะ เมื่อกี้ลาล่าได้ยีนเควินตีกลองเพี้ยนด้วยอะคะ

อีด : เค มิ่งลองตีตี ตึงตึง มิ่งลองตีตี ไม่ยอมรับ ออกมานี่ มิ่งลองตี ตึงตึงปะ ตึงตึงปะตึงตึง ตึงตึง ตึงตึงปะตึงตึง แกร๊ดจะจั้งแกร๊ด จะจั้งแกร๊ด แกร๊ด แกร๊ด ตีตี

เควินตีกลอง

เควิน : ไข่เสียงจะจั้งแกร๊ดจะจั้งแกร๊ดนี่มันทำยังไงอีด-ออกมานี่เลย สอนไม่จดไม่จำ (อีดตีกลอง) ตึงตึงปะ ตึง ตึงปะตึงตึง ตึงตึง ตึงตึงปะตึงตึง (อีดทำเสียงออกไมค์) แกร๊ดจะจั้งแกร๊ด จะจั้งแกร๊ด แกร๊ด แกร๊ด แกร๊ด

ภาพคนดูหัวเราะ กรีดและปรบมือ

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 401)

1.2 การใช้ท่วงทำนองของเสียง (Speech Intonation)

ในตอนเดอะโชว์ มาสโกสะออนนี้ ยังคงมีการใช้ท่วงทำนองของเสียงด้วยวิธีขยายเสียงพูด (Vocal Qualifier) ให้มีระดับมากกว่าปกติ เช่น เสียงสูงมากกว่าปกติ เน้นมากกว่าปกติ ลากเสียงยาวมากกว่าปกติ และใช้เสียงดังมากกว่าปกติ โดยมักใช้ร่วมกันในหลายรูปแบบ

1.2.1 การขึ้นเสียงสูงและเน้นเสียงดังมากกว่าปกติ

การใช้ท่วงทำนองของเสียง โดยขึ้นเสียงสูง (High pitch level) และใช้ปริมาณเสียงที่ดังมากกว่าระดับปกติ (High quantity level) ถือเป็นลักษณะข้างเคียงที่เกิดจากการใช้ภาษาพูดในรูปแบบหนึ่ง ซึ่งปรสดีลักษณะนี้ส่วนใหญ่จะกระทำโดยลาล่า เพื่อเรียกร้องความสนใจและสร้างความเกินเลยกว่าปกติ ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 6.23

สถานการณ์ 6.23 : ลาล่า แนะนำบ้านเกิด

อีด : เอ้า แล้วบ้านเธออยู่ไหน

ลาล่า : จิสซิส

อีด : จิสซิส

สถานการณ์ 6.25 : ลาล่า นัดหมายเรื่องจังหวัดกับลู่อู อี้ด

อี้ด : เอาเลย แอมฟายด์

ลาล่า : ลู่อูอี้ม..ลาล่านับวัน ทู ทรี ลู่อูสวมปีาบ สวมปีาบเลยนะ

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSI 301)

สถานการณ์ 6.26 : ลู่อู บ่นหมั่นไส้อี้ด

อี้ด : ปัญญาอ่อน จะเล่นทำไม ไปบอกคนที่มีความสามารถมาเลย

ลู่อู : หมาไส้จริงๆเลย แหวะ เพิ่ง แหวะ เพิ่ง

อี้ด : อะไรวะ

ลู่อู : แหวะ เพิ่ง อ้วกแตก

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSI 302)

1.2.4 การหยุด (pause) เพื่อให้เกิดจังหวะในการตลก

การหยุด ยังคงเป็นปรกติที่สำคัญ ซึ่งใช้ในการแสดงตลกของโปงกลางสะออน โดยจะใช้เป็น
อย่างมาก ในการรับส่งมุกระหว่างกันของทั้ง อี้ด ลาล่า และลู่อู ซึ่งจะสังเกตว่า ในการแสดงทุกครั้ง
จะมีอยู่ช่วงหนึ่ง ที่มีไว้สำหรับให้ทั้ง 3 คนมุก ส่งรับ และแก๊กกลับกันไปมา โดยมักนำสถานการณ์
ปัจจุบัน ประเด็นข่าว หรือ ปัญหาเซาว์ที่ต้องใช้ไหวพริบในการแก้ไข มาร้อยเรียงเชื่อมต่อไปให้
นักแสดงรับส่ง และแก๊กให้กัน ซึ่งมักจะเปลี่ยนไปทุกครั้ง ตามสถานการณ์ที่สำคัญในช่วงนั้นๆ ดัง
ปรากฏในสถานการณ์ที่ 6.27 -6.28

สถานการณ์ 6.27 : อี้ด ลาล่าและลู่อูเล่นมุกสัพเพเหระโต้ตอบกันไปมา

ลาล่า : ที่ลาล่าไลค์โกลด์อะเหรอคะ เพราะว่าทองอะคะมันมีค่า ราคาทองก็แพงขึ้นแพง
ขึ้นอย่าง

เนี่ยอะค่า

-----ทั้งจังหวัดด้วยการหยุดพูด-----

อี้ด : ชอบเหมือนท่านอดีตนายกเลยเนอะ ท่านเป็นคนชอบทองอะครับ ตอนท่านเป็น
นายกราคา ทองสูงมาก เวลาตั้งชื่อลูกท่านก็ตั้งเป็น พิณฑทองทาน พานทองแท้
แพรทองธาร เป็นคนชอบทอง แต่มีอยู่ทองหนึ่งที่ท่านไม่ค่อยชอบเท่าไร

-----ทั้งจังหวัดด้วยการหยุดพูด-----

ลู่อู : อะไรเหรอคะ

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

อีด : ล้มทองกุล

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

ยูร : เฮ้ย...

(เสียงคนดูกรี๊ด, หัวเราะ)

อีด : เดี่ยวมึงก็โดนจับทั้งคณะหรอก

ลาล่า : เล่นอะไรเคยปรึกษาบ้างมัยเนี่ย เอาอย่างนี้ดีกว่า พูดถึงเรื่องรัฐบาลอะคะ พี่ชอบมัยคะ

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

อีด : รัฐบาลอะพี่ชอบ แต่พอกับแม่พี่ชอบใต้ดิน

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : นันมันหวย

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

(เสียงคนดูกรี๊ด, หัวเราะ)

อีด : เค้าพูดเรื่องหวย งวดที่ผ่านมาครบออก หัวแปด โป่งกลางสะออน ถูกทั้งวงเลย เพราะว่างวดนั้น

ผมฝันเห็นหน่อไม้ครับ

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : ดีได้ยังไงอะพี่

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

อีด : ก็คืออย่าเงี้ย หน่อไม้เวลาโตขึ้นมา มันก็จะเป็นต้นไผ่ ต้นไผ่เวลาแก่จัดๆเราก็จะเอาไปทำเป็นกำนธูป คนอีสานเค้าจะเอาธูปไปทำขันท์ห้า ขันแปด นี่แหละครับ เป็นที่มาของแปดห้า หัวแปด

(ภาพคนดูหัวเราะ ปรบมือ กรี๊ด)

ลาล่า : อ้อ....

อีด : คิดจะเล่นหวยต้องเล่นให้ลึกนะครับ ต้องเข้าไปถึงของเค้า

ลูลู : ลูลูคิดว่า งวดต่อไปเนี่ย มันต้องเป็นหนี้สอสาแน่เลยพี่

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

อีด : หนูฝันเห็นอะไรคะ

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

ลูลู : ฝาเห็นโกะกะได้น้ำฮะ

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : มันจะเป็นหนึ่งสองสามได้ไงคะพี่

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลูลู : ดูดีๆนะ ก่อที่มันจะกะได้น้ำอะ มันทำอย่าง

ลูลูทำท่ากบเตรียมจะกระโดด

ลูลู : หนี.....สอ.....ล้า

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

(เสียงคนดูกรี๊ด,หัวเราะ)

อีด : ฮ่าๆๆๆ..ฝันเห็นกบกระโดดน้ำเป็นหนึ่งสองสาม

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลูลู : ใครจะนับห้าหะเจแป พี่นี่โง่ชิหาเลยนะ ใครจะนำข้างหลังมาขึ้นข้างหน้า เค้า
ก็ต้องเลียลำดับสิ เคนเลียบ้างมั๊ยคณิศระนะ หัวก็ล้านนะ..ฮ่าๆๆๆล้อเล่น

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

(เสียงคนดูกรี๊ด,หัวเราะ)

อีด : พูดถึงเรื่องหวย เมื่อเข้าไปวัดมาหลวงพ่อกี้ให้มาตัวนี้ ไปฟังเทศน์มา ก่อนที่จะ
ทำบุญ

ก่อนที่ จะได้หวยก็เจอของแปลกครับ เข้าไปเจอในโบสถ์เจอพระกินเนร

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : พุดเป็นเล่นนำพี่

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อีด : พระกินเนรเห็นจะๆเลยครับ เปิดประตูโบสถ์เข้าไป พระบ็อกแก้ว เนรบ็อกแปด

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

(เสียงคนดูกรี๊ด,หัวเราะ)

ลาล่า : ว้ายย...มันมีที่ไหนเล่า พระเล่นไฟเนี่ย

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อีด : หลวงที่สามเหลือองนั่งจ้อยเลย

ไปฟังเทศน์ หลวงพ่อกานเทศน์ให้ฟังครับ ได้มาห้าสามสาม

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลูลู : ได้มายังไง

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อีด : ก็ฟังที่เค้าบอกว่ นะโมตัสสะ ภควาโต อะระหังโต

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : อะระห้าโต

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อิด : สามมา

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : สามมา

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อิด : สามพุธ

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : สามพุธ

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อิด : แทะชะ ห้าสามสามจะๆ

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

(ภาพคนดูหัวเราะ ประมมือ กรีด)

ลาล่า : เอาจี้ดีกว่าคะพี่คะ ถ้าสมมติว่างวดนี้ พี่ถูกหอยชักพันล้าน พี่จะเอาไปทำอะไรคะ

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อิด : ซื้อมีชัวร์เอส นุ่นเฮียฮ้อยนั่งอยู่บ๊วยบ๊วยสามร้อยนุ่น มึงดู...เจ้าของบริษัทนั่งบ๊วยสามร้อย

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : ไม่เหมือนลาล่าหรอกคะ ลาล่ากะว่า ถ้าลาล่าถูก สมมติว่าลาล่าถูกหอยชักพันล้านนะคะ ลาล่ากะว่าจะซื้อเรือยอร์ชให้เด็ดดีกว่ามัมมีชักยี่สิบห้า แล้วก็ซื้อคฤหาสน์ชักยี่สิบหลัง

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อิด : เอามาทำอะไรคะ

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : เอามารวมๆกันเลยคะ แล้วก็เผาทิ้ง

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อิด : เอ้า...ไม่เสียดายเหรอหะ

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : จะเสียดายทำไมหะคะ

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

อีด : ทำไมอะ

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : ก็มันเป็นเรื่องสมมติ

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่าเดินสุดเหวี่ยงด้วยความสะใจ

(ภาพคนดูหัวเราะ ประมมือ กรีด)

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSI 401)

สถานการณ์ 6.28 : อีด ลาล่า ยूरเล่นมุกคำแปลภาษาไทย ภาษาอังกฤษ

ลาล่า : บ้านที่อีดอยู่ไหนอะคะ

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

อีด : อยู่แถวคลองสาม ตอนแรกๆที่ก็อยู่นู๋แหละวอลต์เตอร์ดอร์

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : วอลต์เตอร์

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

อีด : ประตุ

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : ดอร์

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

อีด : ประตุ

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : รวมกัน

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

อีด : ประตุน้ำ

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

(เสียงคนดูกรีด, หัวเราะ)

อีด : อยู่ไหนอะ

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : ลาล่าอยู่บริดจ์บีฟฟาโล่

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

อดีต : อะไระ

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อดีต : มันแป่ว่าอะไรอะพี

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อดีต : บริดจ์บัฟฟาโล่ บริดจ์แปลว่าอะไร

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : สะพาน

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อดีต : บัฟฟาโล่

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : ควาย

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อดีต : รวมกัน

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

(เสียงคนดูกรีด, หัวเราะ)

ลาล่า : สะพานควาย ก็ไม่ค่อยชอบเท่าไหร่อะคะ ก็เลยว่าจะย้ายไปอยู่ที่สลิมโลตัส

โกลด์

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อดีต : สลิมโลตัส สลิมโลตัส สลิมแปลว่าอะไรคะ

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : บาง

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อดีต : โลตัส

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : บัว

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อดีต : โกลด์

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : ทอง

-----ทิ้งจิ้งหะด้วยการหยุดพูด-----

อิด : รวมกัน

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

ลาล่า : บางบัวทอง

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

(เสียงคนดูกรีด, หัวเราะ)

อิด : ใ้ยู่รออยู่ไหน บ้านนะ

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

ยูริ : ผมเหวอครับ

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

ลูลู : ไม่มีที่อยู่ฮ่าๆๆ

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

ยูริ : วอลต์เตอร์แอร์พอร์ต

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

อิด : วอลต์เตอร์แอร์พอร์ต วอลต์เตอร์แปลว่า

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

ยูริ : น้ำครับ

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

อิด : แอร์พอร์ต

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

ยูริ : สนามบินครับ

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

อิด : วอลต์เตอร์แอร์พอร์ต

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

ยูริ : สนามบินน้ำครับ

-----ทิ้งจังหวะด้วยการหยุดพูด-----

(เสียงคนดูกรีด, หัวเราะ)

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนว ชุดที่ 2 รหัส BSI 402)

1.3 การใช้การดัดแปลงเสียง (speech modification) ร่วมกับการใช้โทนเสียง (speech intonation)

1.3.1 การบีบเสียงแหลมเล็กร่วมกับการใช้เสียงสูงมากกว่าปกติ

ในตอนนี้ยังคงพบการใช้ปรสิติลักษณะนี้ เพราะถือเป็นบุคลิกเฉพาะตัวของลาล่า โดยจะออกเสียงด้วยการบีบกล้ามเนื้อกล่องเสียงให้เป็นเสียงเล็กเสียงน้อย ซึ่งส่วนใหญ่ใช้เพื่อเลียนแบบการออกเสียงสำเนียงภาษาอังกฤษซึ่งมีโทนเสียงสูงต่ำ โดยมักจะใช้เมื่อต้องการแสดงบทของตนเองที่เป็นสาวลูกครึ่งอินเตอร์ ที่พูดไทยคำอังกฤษคำ โดยเปรียบได้กับมุกตลกประจำตัว ซึ่งจะให้อยู่เกือบตลอดการแสดง แต่ก็พบว่าลาล่านำมาใช้ในการพูดภาษาไทยบ้างเป็นบางครั้งในกรณีที่ต้องการเรียกร้องความสนใจจากผู้ชม ความตลกเกิดจากการใช้ปรสิติในลักษณะที่เกินพอดีด้วยเสียงที่บีบให้แหลมเล็กและขึ้นเสียงสูงมากเกินกว่าปกติ โดยปรสิตินี้ มักจะแสดงร่วมกับสีหน้าแววตา และท่าทางที่มากกว่าปกติอยู่เสมอ (ซึ่งจะอธิบายในเรื่อง ปรสิติที่เกิดจากการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาร่วมกัน ในหัวข้อที่ 3 ต่อไป) อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบการทำปรสิตินี้ในระดับวัจนภาษาเพียงอย่างเดียว เพราะไม่ได้กระทำพร้อมกับอวัจนภาษาในระดับที่เกินเลยจึงไม่ถือเป็นปรสิติ ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 6.29

สถานการณ์ 6.29 : ลาล่าขอบคุณตอนรับทาบิ

ลาล่า : เจี๊ยะๆ แชนค์คิ้ว...เอ้ย.....อิอิอิ...แชนค์คิ้ว..ไ้...แชนค์คิ้ว

อีด : ดีๆลูก กางออกให้เค้าเห็น ถ่ายรูปด้วย รับมอบๆ

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BST 101)

1.3.2 การบีบเสียงแหลมเล็กร่วมกับการใช้เสียงสูงและการลากเสียงยาวเกินกว่าปกติ

ปรสิตินี้เป็นลักษณะที่ต่อเติมจากการบีบเสียงแหลมเล็ก และขึ้นเสียงสูงมากกว่าปกติ โดยจะมีการลากเสียงยาว ท้ายประโยคร่วมเข้าไปด้วย ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 6.30

สถานการณ์ 6.30 : ลาล่า บอกทุกคนว่าจะร้องเพลง

อีด : ลาล่ามาทำอะไร

ลาล่า : โอเค เรวดีแอนด์เจนทิลแมน

อีด : มึงบอกเลย มึงทำอะไร

ลาล่า : โอเค โอซิงอะซ้องงงง.....

อีด : ซิงอะซอง

ลาล่า : เย่...

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนว ชุดที่ 2 รหัส BST 203)

1.3.3 การดัดแปลงเสียงให้มีลักษณะแปลกๆ ร่วมกับการเน้นเสียงซ้ำๆ

พบปรสิตนี้ เพิ่มขึ้นในตอนเดอะ โชว์ มาส โก สะออน ด้วยการดัดแปลงเสียงให้มีลักษณะแปลกๆ มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อเพิ่มสร้างความตลกขบขัน โดยแข่งกันระหว่างลาล่า ลูลู่ ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 6.31-6.32

สถานการณ์ 6.31 : อีด ลาล่า บ่นเรื่องให้ที่หายไป

ลาล่า : อะยูโนลุดแอดทมิ แอมซอริ กะตอกๆๆๆๆๆๆ

อีด : เห็นมันบอกไม่ให้เอาไว้ที่นั่น มันต้องหาย พี่บอกมันหลายครั้ง หมดความอดทนแล้วนะ

ลาล่า : กะตอกๆๆๆๆๆๆ

อีด : อะ ลูลู่ ไปฟังมันซิ อะไรของมันกอดๆๆๆๆๆๆอยู่เนี่ย

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนว ชุดที่ 2 รหัส BST 501)

สถานการณ์ 6.32 : อีด ลูลู่ พยายามคุย กับลาล่าให้รู้เรื่อง

ลาล่า : ฮิส...ยูโนแอนด์เดอะลุดแอดทมิ ไ้มาย ก๊อต ตึกกะตึกๆๆๆ

ลูลู่ : ขออิทีนึ่ง

ลาล่า : ตึกกะตึกๆๆๆ

อีด : กิตอบเค้าสิ เอบ้าง

ลูลู่ : ค่อกๆๆๆๆ

ภาพคนดูหัวเราะ ปรบมือ กรีด

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนว ชุดที่ 2 รหัส BST 502)

1.3.4 การดัดแปลงเสียงพูดไม่ชัดร่วมกับการขึ้นเสียงสูงและใช้เสียงดังผิดปกติ

พบพรสิตินี้กระทำโดยผู้ดูแล ซึ่งตัวบทหลัก หรือ เจ้าบ้าน (Host) คือการพูดภาษาไทย และเลียนแบบเสียงพูดของอาจารย์ สุณีย์ สินธุเดชะ แต่บิดเบือนโดยการทำพรสิติด้วยการพูดไม่ชัดร่วมกับการใช้เสียงสูงและดังกว่าปกติ ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 6.32

สถานการณ์ 6.33 : ลาล่าเลียนเสียงจามแม่

อีด : ไว้.....

ลาล่า : มันต้องหยั่งงั้นะลาล่า เดียนว่าอย่างเงี้ย ญ่ต้อที่สุดแล้

อีด : จามแม่

ลาล่า : โอเค๊ แซงคัก๊ว

(จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BST 602)

2. พรสิติที่เกิดจากอวัจนภาษา

ในตอน เดอะโชว์ มาสโกสะออนนี้ ผู้วิจัยพบพรสิติที่เกิดในระดับของการใช้อวัจนภาษาเพียงอย่างเดียว ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1. พรสิติที่เกิดจากรูปลักษณ์ภายนอก (Appearance)

ผู้วิจัยพบพรสิติที่เกิดจากรูปลักษณ์ภายนอก คือ พรสิติจากเครื่องประดับในลักษณะที่เกินจากปกติ คือ การตัดดอกไม้ที่มีขนาดใหญ่มากเกินไปอย่างเห็นได้ชัดของลาล่า ซึ่งมีลักษณะเป็นพรสิติถาวร (Obligatory Parasite) เพราะจะปรากฏอยู่เสมอตลอดเวลาการแสดงดังปรากฏในภาพที่ 6.1

พรสิติจากเครื่องแต่งกายที่มีลักษณะเกินเลยกว่าปกติ

การตัดดอกไม้ที่มีขนาดใหญ่
มากตลอดการแสดง

ภาพที่ 6.1 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 2 รหัส BNA 001)

การติดดอกไม้ที่มีขนาดใหญ่มากเกินไปอย่างเห็นได้ชัดของจีจี้ มีลักษณะเป็นปรสิตถาวร (Obligatory Parasite) เพราะจะปรากฏอยู่เสมอตลอดเวลาที่แสดงเป็นตัวเอง (ยกเว้นบางครั้งที่ต้องแสดงเป็นตัวละครอื่น) ดังปรากฏในภาพที่ 6.2

การติดดอกไม้ที่มีขนาดใหญ่
มากตลอดการแสดง

ภาพที่ 6.2 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 2 รหัส BNA 002)

นอกจากนี้ ยังมีลักษณะของปรสิตเฉพาะกาล (Facultative parasite) ซึ่งปรากฏในนักแสดงประกอบที่รับบทบาทเปลี่ยนไปตามการวางโครงเรื่อง โดยการแต่งกายก็จะเปลี่ยนไปตามบทที่ได้รับ ดังปรากฏในภาพที่ 6.3

การผูกไทด์ที่มีขนาดใหญ่
เกินไป

ภาพที่ 6.3 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 2 รหัส BNA 003)

2.2 ปรสิตที่เกิดจากการแสดงออกทางสีหน้าและดวงตา (Facial Expression and use of eyes)

ในตอน เดอะโชว์ มาสโกสะออนนี้ ผู้วิจัยไม่พบการใช้ปรสิตจากสีหน้าและแววตาเพียงอย่างเดียวในการแสดง เนื่องจากการใช้สีหน้าและแววตาที่พบในตอนนี้ จะสัมพันธ์กับการใช้ปรสิต

โดยวัจนภาษา คือ การดัดแปลงเสียงและท่วงทำนองของเสียงที่จะแสดงไปพร้อมๆกันอยู่เสมอ (ซึ่งผู้วิจัยจะได้อธิบายเรื่อง ประสิทธิภาพที่เกิดจากการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาร่วมกัน ในหัวข้อที่ 3 ต่อไป)

2.3 ประสิทธิภาพที่เกิดจากการเคลื่อนไหวและท่าทางของร่างกาย (Gesture and Posture)

ในตอนเดอะโชว์มาสโกสะออนนี้ ผู้วิจัยยังคงพบการใช้ประสิทธิภาพจากท่าทางและการเคลื่อนไหว ด้วยการเพิ่มระดับของที่เกินจริงจากการเคลื่อนไหวปกติเข้าไป ได้แก่ การกลิ้งม้วนตัวหลายตลบเพื่อเข้ามาในฉาก การก้มขดตัวลงปิดตากับพื้น การทำท่าแกว่งลูกบิดประตูดอย่างแรงเข้าไปเข้ามา ดังปรากฏในภาพที่ 6.4 ถึง 6.6

ประสิทธิภาพจากท่าทางและการเคลื่อนไหวร่างกายที่มากกว่าปกติ

ลากลิ้งม้วนตัวหลายตลบ
เพื่อเข้ามาฉากมากุญกับอึด

ภาพที่ 6.4 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 2 รหัส BNG 001)

ลาล่าก้มตัวชิดกับพื้นปิดตา
เพียงแค่อึดบอกให้ทุกคน

ภาพที่ 6.5 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 2 รหัส BNG 002)

ปรสิตจากท่าทางและการเคลื่อนไหวร่างกายที่มากกว่าปกติ

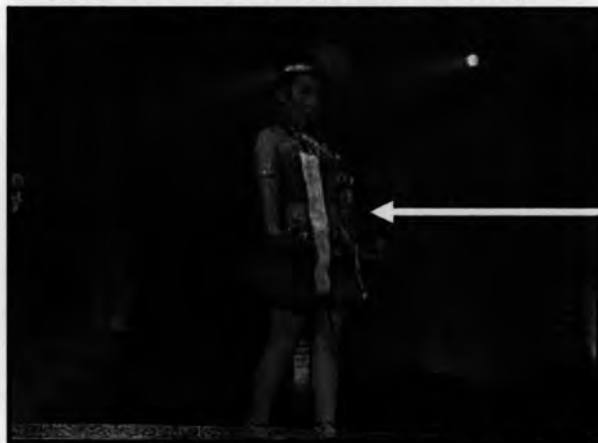

ลู่อุดเดินถอยหลังมาหลายก้าวและ
ทำท่าแกว่งลูกบิดประตูไปมา

ภาพที่ 6.6 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 2 รหัส BNG 003)

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า มีลักษณะของปรสิตจากการเคลื่อนไหวร่างกายด้วย การที่ผู้
นักแสดงก็จะเด่นอย่างสุดเหวี่ยงเป็นชุด หลังจากทีเล่นมุกจบ ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อมุกที่เล่นประสบ
ความสำเร็จในการเรียกเสียงฮา หรือเป็นการแสดงความสะใจที่เล่นมุกดังกล่าวออกไปแล้วทำให้
อีกฝ่ายประหลาดใจ หรือตามไม่ทัน โดยที่การเด่นนั้นไม่เกี่ยวกับเนื้อหาที่กำลังแสดงอยู่ ดังปรากฏ
ในภาพที่ 6.7 ถึง 6.8 นอกจากนั้นยังมีการแสดงท่าเต้นที่เกินเลยออกมา โดยมักใส่ไว้ในตอนท้าย
ท่อนของการเต้น ดังปรากฏในภาพที่ 6.9 ถึง 6.10

การเด่นอย่างสุดเหวี่ยงเป็นชุดหลังจากทีเล่นมุกจบ

ลาล่าเต้นเป็นชุดหลังจากเล่น
มุกจบ

ภาพที่ 6.7 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 2 รหัส BNG 004)

การเต้นอย่างสุดเหวี่ยงเป็นชุดหลังจากที่เล่นมุกจบ

ลูลู่เต้นเป็นชุดหลังจากเล่นมุก
จบ

ภาพที่ 6.8 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 2 รหัส BNG 005)

จู่จู่แดนเซอร์ก็กระดกเอวขึ้น
อย่างแรงหลังจากเต้นจบเพลง
ไปแล้ว

ภาพที่ 6.9 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 2 รหัส BNG 006)

จีจีเต้นเป็นชุดหลังจากได้รับทิป

ภาพที่ 6.10 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพเคลื่อนไหว ชุดที่ 2 รหัส BNG 007)

3. ประสิทธิภาพที่เกิดจากการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาร่วมกัน

ผู้วิจัยพบว่าในการแสดงตอน เดอะไชร์มากโกสะออนนี้ ประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นในการแสดง จะเกิดจากการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาที่แสดงออกร่วมกันในคราวเดียว โดยจะทำการขยายทั้งการใช้เสียงพูด (Vocal Qualifier) และการขยายสีหน้า แววตา และท่าทางการเคลื่อนไหว (Action Qualifier) ให้มีระดับที่มากกว่าปกติ เช่น ใช้วิธีการทำประสิทธิภาพด้วยการดัดแปลงเสียง ร่วมกับการแสดงจากท่าทางของของเสียง ร่วมกับการแสดงสีหน้า แววตา และการเคลื่อนไหวร่างกายที่มีระดับมากกว่าปกติไปพร้อมๆกันในคราวเดียว

โดยในระดับของประสิทธิภาพจากการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาร่วมกันนั้น ผู้วิจัยพบลักษณะประสิทธิภาพตามรายละเอียดดังนี้

3.1 ประสิทธิภาพจากการดัดแปลงเสียง และการใช้ท่าทางของของเสียง ร่วมกับการแสดงสีหน้าแววตา ที่มากกว่าปกติ

ผู้วิจัยพบว่า มีการใช้ประสิทธิภาพจากการดัดแปลงเสียงในรูปแบบต่างๆ ประกอบกับการแสดงออกด้วยสีหน้า และแววตาที่มากกว่าปกติ เช่น การทำตาเบิกโพลง การทำปากมุดเบี้ยว การเหลือกคิ้วและตาไปมาพร้อมๆกับการพูด ได้แก่

3.1.1 การบีบเสียงแหลมเล็กและใช้เสียงสูงและลากเสียงยาว ร่วมกับการแสดงสีหน้าและแววตาที่มากกว่าปกติ ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 6.34

สถานการณ์ 6.34 : ลาล่าแขวบ้านเกิดลูลู

- อีด : อ่าเภาอะไร
 ลูลู : อ่าเภาซุมแพฮะ
 อีด : จังหวัด
 ลูลู : ขอนแก่นฮะ
 ลาล่า : อู๋ย.....ขอนแก่น..ฮ่าๆๆ บั๊นน็อก บั๊นน็อก

- ประสิทธิภาพการใช้สีหน้าและแววตา ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

การทำตาเบิกโพลงและจับ

ปากจับคอเวลาพูด

ภาพที่ 6.11-6.13 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BST 202)

3.2 ประสิทธิภาพการดัดแปลงเสียงและการใช้ท่วงทำนองของเสียง ร่วมกับการแสดงท่าทาง การเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ

3.2.1 การดัดแปลงเสียงพูดไม่ชัดและขึ้นเสียงสูงและใช้เสียงดังร่วมกับการแสดงท่าทาง การเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 6.35

สถานการณ์ 6.35 : ลูลู่บ้านเรื่องไม่มีคนรับสาย

ลูลู่ : บ้านหนูเองนะ ไม่ติดอีกแล้วอะพี่ เปลี่ยนเบอร์ใหม่ นะ หกสิบแปด หมูแปด
บ้านนาหัวบ่อ

อีด : บ้านใครอะ

ลูลู่ : บ้านยาย

อีด : เอาให้หมดเลย อะ

ลูลู่ : ไม่มีคนรับเลยอะ เฮ้ย...ทำไมไม่ระ ทำไมไม่ระ ฮี๊ย..ทำไมไม่ระ ทำไมไม่ระ
ทำไมไม่ระ ฮี๊ย...

- ประสิทธิภาพทาง การเคลื่อนไหวร่างกาย ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

ภาพที่ 6.14-6.16 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BST 601)

3.3 ประสิทธิภาพการดัดแปลงเสียง ร่วมกับการแสดงสีหน้าแววตา และท่าทาง การเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ

ผู้วิจัยพบว่า มีการใช้ประสิทธิภาพการดัดแปลงเสียงในรูปแบบต่างๆ ประกอบกับการแสดงออกด้วยสีหน้า และแววตาที่มากกว่าปกติ เช่น การทำตาเบิกโพลง การทำปากมุดเบี้ยว การเหลือกคิ้วและตาไปมาพร้อมๆกับการพูด พร้อมกับขยายท่าทางการเคลื่อนไหวให้มากขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่จะกระทำโดยลาล่า ได้แก่

3.3.1 การดัดแปลงเสียงเลียนแบบการใช้ลูกคอเวลาร้องเพลง ร่วมกับการแสดงสีหน้า แววตา และท่าทาง การเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 6.36

สถานการณ์ 6.36 : ลูกคูร้องเพลงโซว์ลูกคอ

ลาล่า : เยอะไปเหอ ก็เป็นคนลูกคอดี อยากจะโซว์ลูกคออะ

ลูกคู : ไหนโทะสอดี

ลาล่า : ลองหน่อยนะ....เออ. กี้ก่ากี้ก้อ กี้ก่ากี้ก้อ กี้ก่ากี้ก้อ กี้ก่ากี้ก้อ เอ็ง เอ็ง เอ้ย เอ้ย...
กี้ก่ากี้ก้อ กี้ก่ากี้ก้อ

ลูกคู : พอเออะ เพลงอะไ มีแต่กิ้งก่ากิ้งก้อ เพิ่งเคยเห็นนี่แหละ กี้ก่ากี้ก้อ กี้ก่ากี้ก้อ
กี้ก่า ก่าก้อ

ลูกคูลาล่าวิ่งไปปรับตีบ

- ประสิทธิภาพการใช้สีหน้าและแววตา ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

การใช้สีหน้า และแววตาที่
มากกว่าปกติ

- ประสิทธิภาพท่าทาง การเคลื่อนไหวร่างกาย ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

ภาพที่ 6.17-6.20 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 402)

3.3.2 การบิบเสียงแหลมเล็กร่วมกับการแสดงสีหน้า แววตา และท่าทางการเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 6.37 -6.42

สถานการณ์ 6.37 : อีตถามลาล่า ทำไมถึงชอบทอง

อีต : ของลาล่าเนี่ยจะเป็นสีทอง ทำไมลาล่าถึงชอบทองหละครับ

ลาล่า : ที่ลาล่าไลคโกลด์อะเหวอะ เพราะวาทองอะคะมันมีค่า ราคาทองก็แพงขึ้นแพงขึ้นอย่างเนี่ยอะค่า

ประสิทธิภาพการใช้สีหน้าและแววตา ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

การเลือกตาไปมาและจิบปาก
จิบคอเวลาพูด

- ประสิทธิภาพทางการเคลื่อนไหวร่างกาย ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

ภาพที่ 6.21-6.24 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 501)

สถานการณ์ 6.38 : ลาล่าแต่งกลอนแซวเฮียฮ้อ

ฮ้อ : เดี่ยว มึงแซวเฮียบ่อยจังวะ มึงแซวทุกคนเสิร์ตเลยนะเนี่ย

ลาล่า : ครั้งนี้ไม่เหมือนครั้งที่แล้ว ไม่เหมือนที่ไหนๆเลยนะคะ โอเคนะคะ...เฮียคะ เฮีย
ฮ้อคิดยังไงได้โปรดบอก

ฮ้อ : ฮีฮีฮี..เอาดีๆนะไว้ยี้ เสียวๆ

ลาล่า : อย่าได้หลอกให้ลาล่าใจสลาย เฮียรักฮ้อลาล่ารู้อยู่เต็มใจ จะอย่างไรขอสองพัน
ได้มัยเฮีย

- ประสิทธิภาพการใช้สีหน้าและแววตา ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

การใช้สีหน้า และแววตาที่
มากกว่าปกติ

- ประสิทธิภาพทางการเคลื่อนไหวร่างกาย ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

ภาพที่ 6.25 -6.28 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 502)

สถานการณ์ 6.39 : ลาล่า อวดยศของพ่อตัวเอง

- ลาล่า : แหม...ทำเป็นมียศหน้าหน้า พ่อลาล่าก็มียศเหมือนกัน
 อี๊ด : พ่อที่มานี้นะ
 ลาล่า : เด็ดดีของลาล่าเป็น ตม.
 ยूर : อู้ย..
 อี๊ด : ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง
 ลาล่า : เติมลมยี่สิบสี่ชั่วโมง

- ประสิทธิภาพการใช้สีหน้าและแววตา ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

การใช้สีหน้า และแววตาที่
มากกว่าปกติ

- ประสิทธิภาพท่าทาง การเคลื่อนไหวร่างกาย ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

ภาพที่ 6.29-6.32 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 505)

สถานการณ์ 6.40 : ลาล่าพูดปลอบตำรวจ

- ตำรวจ : พ่อเป็นไล่ตั้ง แม่เป็นริดสีดวงครับ
 อี๊ด : แล้วมีงจะบอกทำไมพ่อเป็นไล่ตั้ง แม่เป็นริดสีดวง
 ลาล่า : ตำรวจตัวเองไม่พูดเล่นนะ พ่อเป็นไล่ตั้ง แม่เป็นริดสีดวงนะ ไปพูดหยั่งงั้นไม่เอา
นะ ไอ่
 ตำรวจ : ทำตัวอย่างงี้ แม่ไม่ว่าเธอ

- ประสิทธิภาพการใช้สีหน้าและแววตา ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

การทำตาเบิกโพลงและอ้าปาก
ค้างเป็นเวลานาน

- ประสิทธิภาพท่าทาง การเคลื่อนไหวร่างกาย ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

ภาพที่ 6.33-6.36 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 506)

สถานการณ์ 6.41 : ลาล่าเกริ่นเพื่อจะเล่าเรื่องประวัติชาติ

อีด : น้องๆ หนูๆ กับการเรียนประวัติศาสตร์ มันจะเป็นผลดีกับเราด้วย มันจะทำให้
เราได้เรียนรู้ความเป็นมาของโลก ของประเทศเรา ช่วยเล่าที่มาของประเทศไทย
ให้พี่ๆ ได้ฟังเป็นความรู้หน่อยค่ะ

ลาล่า : โอเค เเรดี้แอนด์เจนเทิลแมน โอเคค่ะ เมื่อสมัยก่อนนะคะ

- ประสิทธิภาพการใช้สีหน้าและแววตา ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

การใช้สีหน้า และแววตาที่
มากกว่าปกติ

- ประสิทธิภาพทาง การเคลื่อนไหวร่างกาย ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

ภาพที่ 6.37-6.40 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 507)

สถานการณ์ 6.42 : ลาล่าต่อว่ามีอกลองดีไม่ดี

ลาล่า : มารักทำไมปานนี้ ตอนที่เสียฉันไป ทั้งๆที่ฉันทุ่มให้หมดใจ แต่เธอกลับทิ้งมัน ไม่เคยรัก ไม่เคยคิดแคร์กัน แล้วจะเอาอะไรกับฉัน หยุดเลยๆ หยุด สดือปนาว พี่ขา มีอกลองอะคะ มีอกลองดีดีดีไม่มีฟิลลิ่ง ลาล่าไม่สามารถชิงของได้

อิด : เหวอ ชิงของได้เหวอ

ลาล่า : ดีดีไม่อันเดอร์สแตนท์ในสิ่งที่อิดอิดอิดเลยคะ

ยูร : อะไรอิดอิด

อิด : อิดอิดง่าย ๆ

- ประสิทธิภาพการใช้สีหน้าและแววตา ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

การใช้สีหน้า และแววตาที่มากกว่าปกติ

- ประสิทธิภาพทาง การเคลื่อนไหวร่างกาย ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

ภาพที่ 6.41-6.44 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSM 508)

3.4 ประสิทธิภาพการใช้ท่วงทำนองของเสียง ร่วมกับการแสดงสีหน้า แววดา และท่าทางการเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ

3.4.1 การขึ้นเสียงสูงและใช้เสียงดัง ร่วมกับการแสดงสีหน้า แววดา และท่าทางการเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 6.43

สถานการณ์ 6.43 : ลาล่า ทำเสียงตีฆ้องร้องป่าว

อีด : เอาหละในเมื่อเทพธิดาพยากรณ์บอกว่า เราต้องหาคนที่มีความสามารถ
ลู ลูล่า ไอ่ อ้อย ไปตามเพื่อนๆที่แต่งตัวอยู่ข้างหลัง มาทดสอบ
ความสามารถ ใครอยากไปกรุงเทพกับพี่ ไปตามหาไหเรากลับคืนมาเร็ว
ไปตีฆ้องร้องป่าวเร็ว

ลาล่า : มอง อ้อย ป่าว มอง อ้อย ป่าว

- ประสิทธิภาพการใช้สีหน้าและแววดา ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

การทำตาเบิกโพลงและอ้าปากค้างเป็นเวลานาน

- ประสิทธิภาพท่าทาง การเคลื่อนไหวร่างกาย ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

ภาพที่ 6.45-6.48 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSI 102)

3.5 ประสิทธิภาพการดัดแปลงเสียง และการใช้ท่วงทำนองของเสียง ร่วมกับการแสดงสีหน้า แววตา และท่าทางการเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ

3.5.1 การบีบเสียงแหลมเล็กและใช้เสียงสูง ร่วมกับการแสดงสีหน้า แววตา และท่าทางการเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 6.44

สถานการณ์ 6.44 : ลาล่าถามถึงอาชีพของพ่อพงษ์

อีด : ทำงานอะไรครับ

พงษ์ : แม่เป็นอีด สส. ครับ

ลาล่า : อู้หู จี๊ๆๆ แม่เป็นอีด สส.

อีด : กูละหมั่นได้ปากมึงจริงๆ แม่เป็นสส. พ่อเป็นอะไรครับ

พงษ์ : พ่อเป็น พตท. ครับ

ลาล่า : ไอ้ว.....พ่อเป็นพตท. พันตำรวจโท

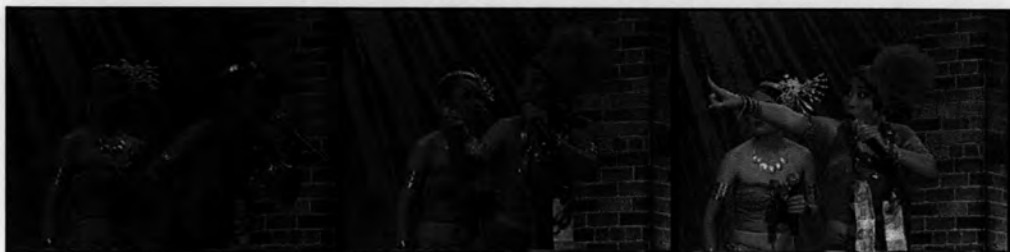
พงษ์ : พ่อค้าตึกแทนทอดครับ

- ประสิทธิภาพการใช้สีหน้าและแววตา ร่วมกับบทรสนทนาข้างต้น

การจับปากจับคอเวลาพูด
มากเกินไป

- ประสิทธิภาพท่าทาง การเคลื่อนไหวร่างกาย ร่วมกับบทรสนทนาข้างต้น

ภาพที่ 6.49-6.52 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BST 102)

3.5.2 การบิบเสียงแหลมเล็กและใช้เสียงสูงและลากเสียงยาว ร่วมกับการแสดงสีหน้า แหวตา และท่าทางการเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 6.45

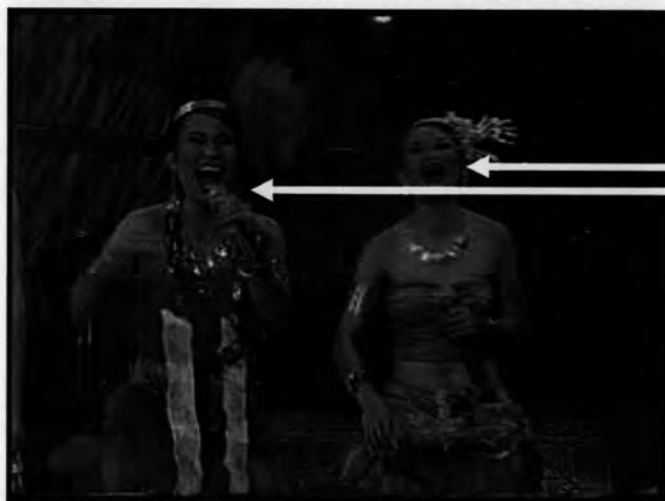
สถานการณ์ 6.45 : ลาล่าแซวชื่อแม่ของยูร

อีด : ตัวเตี้ยเตี้ย...พ่อแม่ชื่ออะไรครับ...เอาเหอะ พ่อแม่จะได้ออกทีวี แม่ชื่ออะไร

ยูร : เขียนครับ

ลาล่า : อู้ย.....ชื่อยายเขียน บ้านน้อกบ้านน้อก

ผลิตจากการใช้สีหน้าและแหวตา ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

การใช้สีหน้า และแหวตาที่
มากกว่าปกติ

- ผลิตจากท่าทาง การเคลื่อนไหวร่างกาย ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

ภาพที่ 6.53-6.56 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BST 201)

3.5.3 การบิบเสียงแหลมเล็กและใช้เสียงสูงและเน้นเสียงดัง ร่วมกับการแสดงสีหน้า แหวตา และท่าทางการเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 6.46 - 6.48

สถานการณ์ 6.46 : ลาล่าร้องเพลงขอทูป

อีด : เล่นต่อเลยครับ

ลาล่า : โอน โอ้ มายด์ก็อต อะยูโน ลุคแอ็ดมี ไอ ซิง ฟอร์เอวี่บอดี โอ ยู โน โอ้ มายด์ก็อต

เด็กมาให้ตีบ

ลูลู่ : ได้ตีบด้วย

- ประสติดจากการใช้สีหน้าและแววตา ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

การใช้สีหน้า และแววตาที่
มากกว่าปกติ

- ประสติดจากท่าทาง การเคลื่อนไหวร่างกาย ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

ภาพที่ 6.57-6.60 จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BSI 101)

สถานการณ์ 6.47 : ลาล่า บอกยูริให้ตีตพิณในทำนองที่ต้องการ

ลาล่า : เอาใหม่คะพี่ชา พี่ต้องมีฟิลลิ่งคะ พี่ต้องรวบรวมฟิลลิ่งขึ้นมา ลาล่าจึงจะ
สามารถ ชิงอะซองได้ โอเคอ้ม ลองดิ...ลอง ตีต๊ต ตีต๊ต

ยูริตีตพิณ

ลาล่า : เกริงแล้ว ตีต๊ต ตีต๊ต

ผลิตจากการใช้สีหน้าและแววตา ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

การใช้สีหน้า และแววตาที่
มากกว่าปกติ

- ผลิตจากท่าทาง การเคลื่อนไหวร่างกาย ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

ภาพที่ 6.61-6.64 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BST 301)

สถานการณ์ 6.48 : ลูลู่ กำลังจะสาริตการติดพัน

ลาล่า : ไม่ได้อะคะ

อีด : ลูลู่ ทำให้มันดูดี เอาพิณมาตัวหนึ่ง

ลูลู่ : ตีตีด ตีตีด

อีด : ใจ

ลูลู่ : มาเลยพี่มา แคนี่ก็ตีไม่ได้

ทีมงานเอาพิณมาให้ลูลู่

ลูลู่ : เอาปี่มา เอาปี่มา

อีด : เขาเรียกปี่ก ป ปลา สระอิก ก ไก่ หรือ ค ควายไม่รู้ ปี่ก พุดไม่ชัดอย่าพุดเลย เนี่ย

ดู ตีตีด ตีตีด ตี

ลูลู่ : ตีตีด ตีตีด ตีตีด ตีตีด

อีด : เอาเลยคะ

ผลิตจากการใช้สีหน้าและแววตา ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

การใช้สีหน้า และแววตาที่
มากกว่าปกติ

- ผลิตจากท่าทาง การเคลื่อนไหวร่างกาย ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

ภาพที่ 6.65-6.68 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BST 302)

3.5.4 การดัดแปลงเสียงด้วยการใช้เสียงลมและขึ้นเสียงสูง ร่วมกับการแสดงสีหน้า แววตา และท่าทางการเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 6.49

สถานการณ์ 6.49 : ลูลู่ ลาล่า บ่นเรื่องไ้ที่หายไป

อ้อย : มีคนขโมยไปแน่ๆเลยคะ

ลูลู่ : พี่คะ ลูลู่ ว่า พวกเราเดื่อลื้อกันทำวงแน่ๆเลย ล้อลอยขอไห้ก็ไม่มี

ลาล่า : เฮล์ฟมี๊ ไ้ ไ้มายก็อต

อืด : เอาอีกแล้ว

ลาล่า : อ่าๆๆๆโน ดิสอะฮ่าย ยูโนลุดแอดที่มีอะยูโนบาราแพ้ว แอนด์ฟายด์อะยูโน

กะตอกๆๆๆๆๆๆ

อืด : กูว่าแล้ว มันต้องเอาไปอย่างจี้แหละ พี่ว่า ก็พี่บอกตอนแรกแล้วไง

ผลิตจากการใช้สีหน้าและแววตา ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

การทำตาเบิกโพลงและอ้าปากค้างเป็นเวลานาน

- ผลิตจากท่าทาง การเคลื่อนไหวร่างกาย ร่วมกับบทสนทนาข้างต้น

ภาพที่ 6.69-6.72 (จากซีดีบันทึกไฟล์เสียงแนบ ชุดที่ 2 รหัส BST 401)

ส่วนที่ 2 ผลิตที่เกิดขึ้นระดับการนำเสนอวิธีดี หรือภายนอกตัวบท (Ectoparasite) ได้แก่

ในตอนเดอะโชว์ มาสโก สะออนนี้ พบผลิตการสื่อสารระดับการนำเสนอที่สร้างความตลกขบขัน ได้แก่

2. การใช้ตัดต่อภาพ และการใช้มุขมกล้อง ให้เห็นการเล่นมุขตลกต่างๆของนักแสดงอย่างชัดเจน

การใช้เทคนิคทางด้านกล้องและการตัดต่อ เช่น เลือคมุขมกล้อง เลือกภาพ หรือการซูมกล้อง การแพนกล้อง ซึ่งถือเป็นลักษณะข้างเคียงที่เกิดขึ้นจากการนำเสนอการแสดงในรูปแบบวิธีดี โดยผลิตลักษณะนี้จะช่วยให้เนื้อหาการแสดงมีความน่าสนใจมากขึ้น เนื่องจากในการบันทึกภาพวิธีดีนั้น จะสามารถใช้เทคนิคต่างๆด้านการถ่ายภาพ เช่น การซูมกล้อง การแพนกล้อง หรือการบันทึกภาพหลายๆมุม ซึ่งเมื่อนำภาพดังกล่าวมาตัดต่อลงบนวิธีดี จะสามารถทำให้ผู้ชมที่บ้านที่ไม่ได้เข้าไปชมการแสดงสด ณ สถานที่จริง มีโอกาสในการเห็นภาพในระยะใกล้ หรือภาพในมุมที่ชัดเจน ที่นักแสดงเล่นมุขตลกไม่ว่าจะจากคำพูดหรือกริยาท่าทาง จึงช่วยเสริมให้เห็นมุขตลกนั้นได้

ชัดเจนยิ่งขึ้น(ถูกเร้าให้ตลกได้ง่ายขึ้น) ทำให้การชมทางวีซีดีได้บรรดาสเพิ่มมากขึ้น เมื่อเทียบกับการชมจากสถานที่จริง ดังปรากฏในภาพที่ 6.73 ถึง 6.95

การตัดสลับมุมมองไปมา การซูมกล้องเพื่อให้เห็นการเดินท่าเซ็กซี่ของจีจี และการแพนกล้องตามให้เห็นความต่อเนื่องที่จีจีเล่นมุกตลกเวที

ภาพที่ 6.73-6.76 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพแนบ ชุดที่ 2 รหัส BEV 001)

การตัดสลับมุมมองไปมา การซูมกล้องเพื่อให้เห็นการเล่นมุกรับทาบจากผู้ชม และปฏิกิริยาของนักแสดงอย่างชัดเจน

ภาพที่ 6.77-6.80 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพแนบ ชุดที่ 2 รหัส BEV 002)

การตัดสลับมุมมองไปมา, การซูมกล้องเพื่อให้เห็นการทำปรีตจากสีหน้าของลาล่า และการเปลี่ยนมุมมองมาเป็นมุมมองกว้างเพื่อกระแตกกระเจิงของวงเนื่องจากเล่นมุกล้อเลียนทักษิณ

ภาพที่ 6.81-6.84 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพแนบ ชุดที่ 2 รหัส BEV 003)

การตัดสลับมุมมองไปมา, การซูมกล้องเพื่อให้เห็นการทำปรีตจากสีหน้าของลาล่า

ภาพที่ 6.85-6.88 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพแนบ ชุดที่ 2 รหัส BEV 004)

การตัดสลับมุมมองไปมา, การซูมกล้อง และการแพนกล้องตามเพื่อให้เห็นการทำปรสิตจากสีหน้าและการทำทางการเคลื่อนไหวของลาล่า

ภาพที่ 6.89-6.92 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพแนบ ชุดที่ 2 รหัส BEV 005)

การตัดสลับมุมมองไปมาเพื่อให้เห็นปฏิกริยาของนักแสดงแต่ละคนที่มีกับมุกตลกที่เกิดขึ้น

ภาพที่ 6.93-6.96 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพแนบ ชุดที่ 2 รหัส BEV 006)

นอกจากนี้ปรสิตจากเทคนิคการตัดต่อภาพ และมุมมองดังกล่าว ยังมีส่วนสำคัญที่ทำให้การใช้ปรสิตจากวจนภาษาและอวจนภาษาสื่อสารได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น กล่าวคือ การซูม กล้อง เพื่อให้เห็นใบหน้า และอวัยวะที่ทำปรสิตให้เห็นได้อย่างชัดเจน เช่น ผู้ชมวีซีดีเห็นภาพใบหน้าที่ยืด เบี้ยว ดวงตาที่เบิกโพลงอย่างชัดเจน หรือการซูม อวัยวะ เครื่องแต่งกายตามที่คุณแสดงเล่นมุกโต้ตอบกัน ก็จะทำให้เห็นลักษณะที่เกินเลยหรือความเบี่ยงเบนไปจากปกติได้อย่างชัดเจนขึ้น จึงกระตุ้นเร้าให้ผู้ชมวีซีดีเกิดความตลกได้มากยิ่งขึ้น ดังปรากฏในภาพที่ 6.97 ถึง 6.102

ภาพที่ 6.97 – 6.102 การซูมกล้อง ทำให้เห็นปรสิตจากการแสดงได้ชัดเจนขึ้น

3. การใช้การตัดต่อภาพและเสียงของผู้ชมในการแสดงจริงมาแทรก (insert) ในสื่อวีซีดี

การตัดต่อเอาภาพคนดูที่กำลังชมการแสดงในสถานที่จริงมาแทรกไว้ในเนื้อหาการแสดง นั้น ถือเป็นลักษณะข้างเคียงรูปแบบหนึ่งที่เพิ่มขึ้นมาในการนำเสนอวีซีดี โดยภาพที่เพิ่มเข้ามานั้น จะปรากฏ 2 ลักษณะคือ

2.1 ภาพคนดูที่เป็นส่วนหนึ่งของการแสดงบนเวที

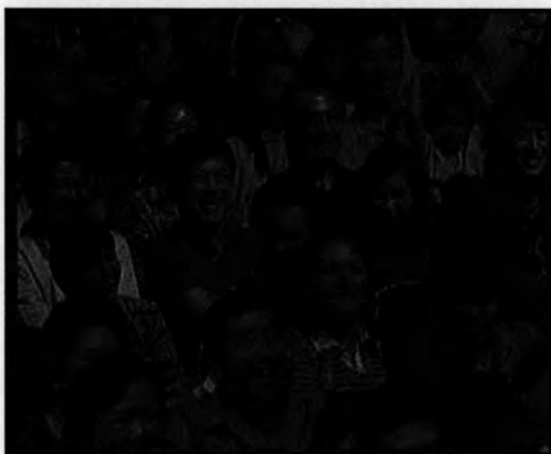
ในตอนเดอะโชว์ มาสโก สะออนนั้น จะมีมุทลกที่อึดดึงคนดูเข้ามามีส่วนร่วม ทั้งคนดูทั่วไป และเหล่าดารา คนดังที่มาดูการแสดง ซึ่งผู้ชมจากวีซีดีจะได้เปรียบผู้ชมที่อยู่ในสถานที่จริง เนื่องจากในสื่อวีซีดีนั้น จะใช้การตัดต่อภาพให้เห็นคนดู ดาราหรือคนดังที่เป็นส่วนหนึ่งของมุทที่เล่นนั้น ในขณะที่ในสถานที่จริงนั้น ผู้ชมที่อยู่ข้างล่าง ไม่สามารถเห็นบุคคลเหล่านั้นได้ หากไม่นั่งอยู่บริเวณใกล้ๆกัน ดังนั้นปรสิตจากการตัดต่อนำเสนอภาพคนดูที่เป็นส่วนหนึ่งของมุท จึงช่วยเพิ่มอรรถรสให้คนดูเห็นภาพผู้ที่ถูกแซวได้ชัดเจนขึ้น ดังปรากฏในภาพที่ 6.103 ถึง 6.105

สถานการณ์ : ลู่วิ่งเล่นมุกคำคม จีบฟิล์ม รัฐภูมิจึงมีการแทรกภาพฟิล์มกำลังหัวเราะ

ภาพที่ 6.103 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพแนบ ชุดที่ 2 รหัส BEA 101)

สถานการณ์ : อัดเล่นมุกแซวเฮียฮ้อ จึงมีการแทรกภาพเฮียฮ้อและภรรยาที่กำลังหัวเราะ

ภาพที่ 6.104 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพแนบ ชุดที่ 2 รหัส BEA 102)

สถานการณ์ : อัดแซวแดนเซอร์ 4 คน ที่แต่งกายเลียนแบบเกิร์ลลี่ เบอริรี่ จึงมีการแทรกภาพเบลล์ และแนนนี่ วงเกิร์ลลี่ เบอริรี่ ที่กำลังหัวเราะ

ภาพที่ 6.105 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพแนบ ชุดที่ 2 รหัส BEA 103)

2.2 ภาพบรรยากาศคนดูในสถานที่จริง

มีการแทรกภาพคนดูที่กำลังชมการแสดงอยู่ในสถานที่จริงเป็นระยะๆ ทั้งภาพกว้างที่ทำให้เห็นจำนวนคนดู และภาพคนดูในระยะใกล้ เพื่อให้เห็นอาการของคนดูที่หัวเราะอย่างสนุกสนาน เวลานั้นนักแสดงเล่นมุขบนเวที ดังปรากฏในภาพที่ 6.106 ถึง 6.113

ภาพมุมกว้าง ให้เห็นจำนวนผู้ชมและบรรยากาศโดยรวม

ภาพที่ 6.106 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพแนบ ชุดที่ 2 รหัส BEA 201)

ภาพมุมกว้าง ให้เห็นจำนวนผู้ชมและบรรยากาศโดยรวม

ภาพที่ 6.107 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพแนบ ชุดที่ 2 รหัส BEA 202)

ภาพระยะกลางเห็นคนดูที่กำลังหัวเราะกับมุกตลกบนเวที

ภาพที่ 6.108 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพแนบ ชุดที่ 2 รหัส BEA 203)

ภาพระยะใกล้เห็นคนดูที่กำลังหัวเราะกับมุกตลกบนเวที

ภาพที่ 6.109 – 6.110 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพแนบ ชุดที่ 2 รหัส BEA 204-205)

ภาพระยะใกล้เห็นคนดูที่กำลังหัวเราะกับมุกตลกบนเวที

ภาพที่ 6.111 – 6.112 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพแนบ ชุดที่ 2 รหัส BEA 206-207)

ภาพที่ 6.113 (จากซีดีบันทึกไฟล์ภาพแนบ ชุดที่ 2 รหัส BEA 208)

โดยสรุปจากการวิเคราะห์เรื่องประวัติการสื่อสารในการแสดงตลกผ่านสื่อวีซีดีของโปงลาง สะออนตอนเดอะโชว์ มาสโก สะออนนั้น ผู้วิจัยพบว่ามีลักษณะที่เกิดขึ้นข้างเคียง หรือเกินเลย จากตัวบท ซึ่งเป็นลักษณะของประวัติการสื่อสาร สามารถสรุปได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ประวัติที่เกิดขึ้นในระดับเนื้อหาการแสดง หรือภายในตัวบทตัวบท ได้แก่

1. ประวัติการสื่อสารที่เกิดจากวัจนภาษา (Para verbal language) ได้แก่

1.1 ประวัติการสื่อสารที่เกิดจากการดัดแปลงเสียง (Speech Modification)

1.1.1 การดัดแปลงเสียงให้มีลักษณะเหมือนคนพูดไม่ชัด

1.1.2 การดัดแปลงเสียงให้มีลักษณะคล้ายคำในภาษาต่างๆ ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน

1.1.3 การดัดแปลงเสียงขึ้นจมูกเป็นเสียงนาสิก (Nasalization)

1.1.4 การดัดแปลงเสียงเป็นเสียงแปลกๆที่ไม่มีความหมาย

1.2 ประวัติการสื่อสารที่เกิดจากการใช้ท่วงทำนองของเสียง(Speech Intonation)

1.2.1 การใช้เสียงดังมากกว่าปกติ

1.2.2 การขึ้นเสียงสูงประกอกับการเน้นเสียงดังมากกว่าปกติ

1.2.3 การขึ้นเสียงสูงประกอกับการลากเสียงยาวมากกว่าปกติ

1.2.4 การหยุด (pause) เพื่อให้เกิดจังหวะในการตลก

1.3 ประวัติการสื่อสารที่เกิดจากการดัดแปลงเสียง (Speech Modification) ร่วมกับการใช้ท่วงทำนองของเสียง (Speech Intonation)

- 1.3.1 การบีบเสียงแหลมเล็กร่วมกับการใช้เสียงสูงมากกว่าปกติ
- 1.3.2 การบีบเสียงให้มีลักษณะแหลมเล็กร่วมกับการใช้เสียงสูงและลากเสียงยาวมากกว่าปกติ

2. ประสิทธิภาพการสื่อสารที่เกิดจากอวัจนภาษา (Para Non-verbal language) ได้แก่

2.1 ประสิทธิภาพที่เกิดจากรูปลักษณะภายนอก (Appearance)

- 2.1.1 ลาล่ำทัดดอกไม้ที่หูกึ่งมีขนาดใหญ่เกินกว่าปกติ
- 2.1.2 จี๊ดติดดอกไม้ขนาดใหญ่เกินกว่าปกติที่หน้าอก
- 2.1.3 โบซาผูกเนื้ทไตต์สีเหลืองขนาดใหญ่กับเสื้อยืดกระโปรงลายสก๊อต

2.2 ประสิทธิภาพที่เกิดจากการแสดงออกทางสีหน้าและแววตา (Facial Expression and use of eyes)

ผู้วิจัยไม่พบประสิทธิภาพที่เกิดจากการแสดงออกทางสีหน้าและแววตาเพียงอย่างเดียวในตอนเดอะ โห้วมาสโก สะออน เนื่องจากประสิทธิภาพจากการแสดงออกทางสีหน้าและแววตาจะเกิดร่วมกับประสิทธิภาพจากอวัจนภาษาด้วยทุกครั้ง

2.3 ประสิทธิภาพที่เกิดจากการเคลื่อนไหวและท่าทางของร่างกาย (Gesture and Posture)

- 2.3.1 การเพิ่มระดับของการเคลื่อนไหวและท่าทางต่างๆของร่างกายในระดับที่มากกว่าปกติ ได้แก่ การก้มม้วนตัวหลายตลบเพื่อเข้ามาในฉาก การก้มขดตัวลงปิดตากับพื้น การทำท่าแกว่งลูกบิดประตูดอย่างแรงเข้าไปเข้ามา
- 2.3.2 การเต้นเป็นชุดอย่างสุดเหวี่ยงหลังจากที่เล่นมุกจบ

3. ประสิทธิภาพที่เกิดจากการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาร่วมกัน ได้แก่

3.1 ประสิทธิภาพจากการดัดแปลงเสียง และการใช้ท่วงทำนองของเสียง ร่วมกับการแสดงสีหน้าแววตาที่มากกว่าปกติ

- 3.1.1 การบีบเสียงแหลมเล็กและใช้เสียงสูงและลากเสียงยาว ร่วมกับการแสดงสีหน้าและแววตาที่มากกว่าปกติ

3.2 ประสิทธิภาพจากการดัดแปลงเสียงและการใช้ท่วงทำนองของเสียง ร่วมกับการแสดงท่าทาง การเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ

- 3.2.1 การดัดแปลงเสียงพูดไม่ชัดและการใช้ท่วงทำนองของเสียงร่วมกับการขึ้นเสียงสูงและใช้เสียงดังร่วมกับการแสดงท่าทาง การเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ

3.3 ประสิทธิภาพจากการดัดแปลงเสียง ร่วมกับการแสดงสีหน้าแววตา และท่าทาง การเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ

- 3.3.1 การดัดแปลงเสียงเลียนแบบการใช้ลูกคอเวลาร้องเพลง ร่วมกับการแสดงสีหน้า แววดา และท่าทาง การเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ
- 3.3.2 การบีบเสียงแหลมเล็กร่วมกับการแสดงสีหน้า แววดา และท่าทาง การเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ
- 3.4 **ปรสติดจากการใช้ท่วงทำนองของเสียง ร่วมกับการแสดงสีหน้า แววดา และท่าทางการเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ**
 - 3.4.1 การขึ้นเสียงสูงและใช้เสียงดัง ร่วมกับการแสดงสีหน้า แววดา และท่าทางการเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ
- 3.5 **ปรสติดจากการดัดแปลงเสียง และการใช้ท่วงทำนองของเสียง ร่วมกับการแสดงสีหน้า แววดา และท่าทางการเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ**
 - 3.5.1 การบีบเสียงแหลมเล็กและใช้เสียงสูง ร่วมกับการแสดงสีหน้า แววดา และท่าทางการเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ
 - 3.5.2 การบีบเสียงแหลมเล็กและใช้เสียงสูงและลากเสียงยาว ร่วมกับการแสดงสีหน้า แววดา และท่าทางการเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ
 - 3.5.3 การบีบเสียงแหลมเล็กและใช้เสียงสูงและเน้นเสียงดัง ร่วมกับการแสดง สีหน้า แววดา และท่าทางการเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ
 - 3.5.4 การดัดแปลงเสียงด้วยการใช้เสียงลมและขึ้นเสียงสูง ร่วมกับการแสดงสีหน้า แววดา และท่าทางการเคลื่อนไหวที่มากกว่าปกติ

ส่วนที่ 2 ปรสติดที่เกิดขึ้นภายนอกตัวบท หรือระดับการนำเสนอวิธีตี ได้แก่

1. ปรสติดจากการใช้เทคนิคการติดต่อ และการใช้มุกล้อให้เห็นการแสดงตลกของนักแสดง บนเวทีได้ชัดเจนขึ้น
2. ปรสติดที่เกิดจากการติดต่อแทรกภาพคนดูแสดงปฏิกิริยาตลกเวลาชมการแสดง หรือมีส่วนร่วมร่วมกับมุกตลกของนักแสดง